

Her kan ganske vist ikke som ved Aktieselskaber henvises til, at enhver Aktionær ved at indtræde i et saadant, selv har samtykket i at underkaste sig Afgjørelse ved Flertalsbeslutning, idet han ikke kan antages at have villet noget saa Urimeligt, som at der om enhver Beslutning skulde være Enstemmighed, men her kan til Gjengjæld henvises til selve Forholdets Logik. Skal der overhovedet være Tale om, at de i Voet Interesseredes Billie skal være raadig over dets Bestyrelse, saa maa det i det Hele og i det Støre være Flertallet, som bliver afgjørende; thi ellers vil man i mange Tilfælde ingen Billie, altsaa ingen Bestyrelse faa. Der kan derfor vistnok ikke rettes noget Angreb særligt paa den Regel, at Skiftesamlingens Flertal bestemt paa den Maade, som foreskrives i § 64, skal binde dennes Mindretal, men de, der maatte anse denne Ordning for urigtig, maa formentlig rette deres Angreb paa selve det til Grund for Forflaget liggende Hovedprincip, at Fordringshaverne selv skulle staa for Voets Bestyrelse.

Det er ovenfor omtalt, at der gjøres to Indskrænkninger i den i § 64 givne Hovedregel, at Skiftesamlingens Beslutning bliver at følge ved Voets Behandling, nemlig:

1) at Flertallet ikke kan bestemme Noget, som strider mod enkelte Kreditors, navnlig Panthaveres og privilegerede Fordringshaveres Ret, (§ 64, tredje Stykke).

2) at den, saalænge den for Fordringsgernes Anmeldelse fastsatte Frist endnu ikke er udløben, ikke heller kan bestemme Noget, som vilde stride mod endnu ikke anmeldte Kreditors Interesse (§ 64, andet Stykke).

Den første Indskrænkning følger af sig selv; den hviler paa den samme Grund, som medfører, at et Aktieselskabs Generalforsamling ikke kan fratage de enkelte Aktionærens deres Rettigheder eller forandre Selskabets Formaal. Konkursbehandlingen tilsigter netop Voets Fordeling mellem alle dem, der have gyldige Retskrav, og det maa derfor være Skiftesamlingens Grundlov, at alle Rettigheder skulle haandhæves.

Den anden Indskrænkning hviler paa den Betragtning, at, saalænge Anmeldelsesfristen ikke er udløben, har der ikke været givet alle Kreditorer behørig Leilighed til at møde

og gjøre deres Stemme gjældende. At tillægge Skiftesamlingens Flertal en ubetinget afgjørende Myndighed for dette Tidspunkt, vilde være saameget betænkeligere, som de paa Stedet hjemmehørende Kreditorer, der maa forudsættes i Regelen at ville udgjøre Flertallet paa de første Skiftesamlinger, undertiden kunne have Interesser, der ikke falde sammen med de Fraværendes. Ligesom dette Hensyn har ført til, at Forflaget — som ovenfor omtalt — tillægger Skifteretten Myndighed til at tilfidesætte det Valg af Kurator, der foregaa paa den i § 52 omhandlede Skiftesamling (§ 66 jfr. ogsaa § 70), saaledes har man fundet det nødvendigt ved den Skifteretten i § 64, andet Stykke tillagte Myndighed at give de fraværende Kreditorer en Betyggelse overfor Skiftesamlingens Beslutninger med Hensyn til selve Bestyrelsen af Voet. Naar Anmeldelsesfristen derimod er udløben, maa de ikke anmeldte Fordringshavere anerkjende enhver af Skiftesamlingen fattet Beslutning, selv om den strider mod deres Interesse. At der er tillagt Anmeldelsesfristen denne Betydning, er selvfølgelig ikke i Strid med, at der ifølge Forflagets § 90 ikke indtræder nogen Præklusion af de Krav, der ikke ere anmeldte før Anmeldelsesfristens Udløb, og indeholder overhovedet ikke nogen Ubillighed overfor de ikke anmeldte Kreditorer. Thi Anmeldelsesfristens Længde er netop bestemt med det Hensyn for Die, at alle Kreditorer kunne faa det fornødne Barsel, og naar der saaledes er givet Vedkommende fornøden Leilighed til at varetage deres Tarv, maa Grundsætningen, at Flertallets Beslutning bør være bindende, gjøre sig gjældende i sin Renhed.

Der kunde spørges, om man ikke ved saaledes at tillægge Fordringshavernes Flertal en absolut afgjørende Stemme ved Voets Bestyrelse paa en utilbørlig Maade tilfidesætter Skyldnerens Interesser. Dette Spørgsmaal ligger saameget nærmere, som det, efter hvad der tidligere er anført, maa anses for gjældende Ret, at Skifteretten, selv om alle Fordringshaverne ere enige, kan tilfidesætte deres Beslutning, naar Skyldneren protesterer, og det findes, at der maa gives ham Medhold i,